ANUL IX.—No. 2430 EDIȚIA A TREIA SAMBATA 20 IANUARIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'auna înainte:
În București la Casa administrației
În Județe și Străinătate prin mandate poștale

Un an în Țară 30 Lei; în Străinătate 50 Lei
Șase luni . 15 „ „ „ 25 „
Trei luni . 8 „ „ „ 13 „

Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevěrul

Să te ferești [illegible] de cată [illegible] în casă
V. Alecsandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În București și Județe se primesc numai la Administrație.
În Străinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate

Anunciuri la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 5,— „ „
Inserțiile și Reclamele 3 lei rîndul.

Un număr vechiŭ 30 Bani

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Partidul lacrămilor

Liberalii aŭ un expedient foarte naiv la dispozițiune, cu dînsul rezolvă toate chestiile însemnate, cu ajutorul acestui expedient dînșii se dispensează de a studia și a gîndi.

Liberalii aŭ lacrămile în toate împrejurările.

Intr'o ședință memorabilă a Camerei din 1877, am văzut plîngînd, rînd pe rînd, pe Ion Brătianu, pe Cogălniceanu și pe Chițu; dar atunci cel puțin era o chestie mare la ordinea zilei, emoțiunea era la locul ei și inimile patriotice și simțitoare trebuiaŭ să plîngă.

Nu înțeleg, însă, lacrămile pe carí le revarsă D-l Dimitrie Sturdza asupra pupitrului săŭ. Căci și D-l Sturdza a contractat jalnicul obiceiŭ de a transforma ocaziile cele mai burlești în ocazii solemne și de a uda cu un potop de lacrămi o sesiune parlamentară bîntuită de cea mai pustiitoare secetă.

L'am văzut pe D-l Sturdza bocindu-se și cu ocazia răspunsului la Mesagiu, l'am văzut bocindu-se și cînd cu incidentul Fleva, și pe semne s'a mai bocit și într'o întrunire secretă la Senat. Ce însemnează acest teatru de bîlciŭ care nu respectă nici măcar buna digestiune a spectatorilor și care transformă incinta parlamentului într'o baracă pentru mascarade?

Astă-zi, cînd atîtea sînt nevoile publice și cînd publicul cere de la marea trupă de comedianți lucrurí mai moderne și mai serioase, dînșii, sclavi ai unei vechi școale politice, care asimilează pe politician cu actorul, reeditează vechile exibițiuni de tribună, cu gesturi mari, cu fraze patetice și pe de-asupra, în locul unui soz delicios, lacrămile.

Lacrimile înlocuesc în partidul național-liberal, toate cele-l'alte calități indispensabile omului politic. Pentru toate departamentele, pentru toate problemele, pentru finanțe, pentru instrucția publică, pentru chestiile economice, dînșii aŭ refugiul cel mare, aŭ glandele lacrimale precum nu le are nici un partid altul, și din capul colectivistului dacă nu țîșnesc ideile, cel puțin isbucnește apa.

Eŭ mai pricep să plîngă cine-va cînd 'i se întîmplă vre-o nenorocire, cînd îi moare o ființă iubită, orí măcar cînd se află de-asupra unui mormînt, precum s'a aflat D. Sturdza pe mormîntul lui Ioan Agarici; dar să plîngi și cu roșt și fără roșt, să plîngi pentru că D. Robescu cere să se înalțe o statue lui Ion Brătianu, să plîngi cînd se admite un indigenat și să plîngi cînd secretarul Camerei citește sumarul ședinței precedente, asta întrece orí-ce închipuiri. In sesiunea aceasta D. Sturdza ar fi avut dreptul să plîngă cel mult cînd D. Paladi a prezentat legea asupra pescuitului, iar mai departe trebuia să procedeze în fața parlamentului numai cu mijloace uscate.

Această vecinică udătură parlamentară m'a făcut să gîndesc cum că liberalii aŭ o parte ridicolă prea mult pronunțată și că dînșii aŭ niște conducători destinați să'i facă de rîs în orí-care ocaziune.

Acești conducători nu sînt nici măcar niște bărbați în toată firea, cu seriozitatea cerută, cu întregimea indispensabilă. Dînșii, lasă că nu știŭ lucra și face operă de guvernatori serioși, dar nu știŭ nici măcar să se prezinte în fața galeriei, căci, în tocmai că actorii cei mai proști, provoacă rîsete omerice atuncea cînd se svîrcolesc în mijlocul chelălăiturilor celor mai dramatice.

De rîndul acesta partidul liberal n'are noroc. In ciuda unanimităților infinite ca și Universul, el va cădea fără să fi făcut nimic bun pentru țară, și fără să fi putut face ceva.

Și, lucru ciudat, în căderea sa, acest partid care a plîns atîta, cîtă vreme a fost la putere, nu va întîlni în cale'i o singură lacrimă.

Iată încă un prilej pentru D. Sturdza ca să verse șiroale.

Const. C. Bacalbașa

Statuomania

Dacă nu ne oprim la timp, populăm țara romînească cu oameni de piatră. D. Sturza prin glasul gentilului D. Lascar, ne-a făcut să înghițim hapul de trei sute de mii de lei a statuei lui Ioan Brătianu. In paranteză fie spus, că partidul liberal s'a arătat foarte puțin recunoscător față de repausatul lui șef. S'a lăsat cam pe tînjală ca să ridice *el singur*, fără ajutorul Statului, statua omului care i-a fost incarnațiunea. Dacă fondurile s'ar fi adunat pe timpul cînd liberalii eraŭ în opoziție, meritul de sigur era al partidului. Așa însă cînd liberalii sînt la putere, e ușor lucru a arăta recunoștință cu banii Statului.

Fracțiunea democratică a partidului liberal nu putea însă să uite pe Kostake Rosetti — și parlamentul s'a grăbit a nu părea că hezită să sacrifice o statue și pentru bătrînul și cinstitul democrat.

A fost greŭ pînă s'a început epidemia, că sfîrșitul nu e ușor de prevăzut. — Țaranul de carnaval Dinkă Schileru s'a crezut și el în drept să necinstească memoria lui Tudor Vladimirescu, cerînd și D-sa un credit pentru cioplirea 'în marmoră a eroului-mișcărei naționale din 1821, care avea falaciosul gînd să scurteze de o palmă pe boierii timpului.

Cum am zis începutul e greŭ.—Fie-care deputat își va scoate statua și de sigur sînt o mulțime de oameni cari merită a fi înmortalizați în piatră saŭ în bronz.

Intr'o țară săracă însă ca a noastră, unde săteanul nu are nici hrana zilnică, nici culturală, este un jaf al banului public a se cheltui pe statui. Aceia cari vor să facă așa ceva, nu aŭ decît să-și deschiză punga și să nu se năpustească asupra averei și veniturilor țărei.

Sfinx.

O NEDREPTATE

Ne pretindem țară civilizată și de cîte ori ni se prezintă ocaziunea, sîntem sălbatici și înapoiați. — Iată în adevăr ce ni se aduce la cunoștință, în sarcina poliției capitalei.

Un tînăr născut în România, în orașul Piatra (Neamț) în anul 1877, anume Mihail Schildhaus, are nenorocirea a nu fi cetățean romîn, fără însă a aparține unei alte naționalități. Vrînd să plece din țară pentru interese personale, s'a adresat poliției capitalei, ca să-i dea un pașaport.— A fost ținut mai mult de două luni de zile cu vorba, pînă cînd i s'a dat unul, dar cu mențiunea expresă Pentru plecare din țară. *Aceasta este o curată expulzare deghizată. In adevăr, tînărul Schildhaus, la întoarcerea sa, nu va mai fi primit în țară, așa că se poate considera absolut ca un dat afară.*

Va să zică, este o nenorocire a te naște în țara romînească, fiind străin. Dacă faci politică saŭ socialism, te dă afară prin simplu decret al consiliului de miniștrii. In caz însă cînd ești mai așezat și om pașnic, poți să rămîi în țară, și nimeni nu se gîndește să te dea afară. De îndată ce însă nevoia te chiamă peste graniță, și din nenorocire nu ești nici bancher, nici cămătar saŭ negustor, ci un pîrlit de proletar, atunci îți poți lua adio de la Romînia, de oare-ce poliția îți dă cu multă greutate un pașaport cu care poți pleca, dar cu care nu te mai poți întoarce.

Și tot aceiași Romîni, carí se arată atita de selbatici față de străinii noștri în țară, tot ei fac un patriotic și energic zgomot față de intoleranța *Ungurilor, care pun bețe în roate agitatorilor cauzei naționale,* de-a eși din Ungaria.

Nu-i timpul azi a discuta cestiunea naturalizărei celor carí sunt născuți în țara Romînească. E însă o monstruozitate de a-i expulza pe această cale pieziși și administrativă.

Protestez dar, fără speranță de îndreptare, pentru a 'mi face datoria de om și de patriot.

Const. Mille

TIPURI

D. Vilacros

Iată un vechiŭ parlamentar, devenit celebru prin Pasagiul ce a clădit în tovărășie cu prințul Carageorgevici, dar nici de cum prin discursurile ce a rostit în Cameră.

E foarte tare în chestie de regulament, dar cu toate acestea nu figurează nici o dată în biuroŭ.

Nu se poate ști bine din ce grupare liberală face parte, însă știindu-se că este cumnatul D-lui Simulescu de la Vîlcea, s'ar părea că înclină mai mult către Ocultă.

E un om simpatic, îndatoritor și plăcut sexului cu fuste; a rămas credincios partidului liberal dar n'a rămas în tot-d'a-una credincios Ilenelor Cosinzene.

Nu face nici un zgomot în jurul săŭ, dar de astă-zi înainte numele săŭ va rămîne memorabil și va trăi atîta cît va trăi și clădirea din fața Poliției.

Vardalabum.

Lacrimile „Romînuluĭ"

Romînul vede cu durere iscîndu-se războiŭ civil în marea familie liberală. Cum atît de înțelepțește spune bătrînul nostru confrate, «războiul civil a fost tot-d'a-una o nenorocire și prin el s'a distrus multe societăți». «Și trecînd de la societate la familie, observăm că aceleași cauze produc aceleași efecte». Asta e evident, de oare ce familia este societatea în mic, precum societatea este familia în mare.

Dar toate lacrimile *Romînului*, orí cît ar fi de sincere și înduioșătoare, nu vor putea muia inima învechită în rele a colectivităței. Naivitatea și sentimentalitățile sînt bune orí unde, afară de politică, unde moneda curentă se cere să fie mult mai palpabilă.

Cine zice politică, zice conflict de interese,—și conflictele de felul acesta nu se transează *à l'amiable*, prin apeluri moralizatoare și predici duioase. Dacă liberalii de la *Romînul* cred că «partidul liberal este chemat încă a îndeplini fapte mari și frumoase», se poate să aibă dreptate. Dar atunci nu poate fi vorba de liberalii colectiviști, al căror ideal se rezumă la singura vorbă *cașcaval*, ci de liberalii tineri și pînă la un punct democrați.

Aceștia însă nu vor face nimic, pînă ce nu se vor emancipa de sub tutela politică a »Ocultei«. In lupta pentru realizarea acestor »fapte mari și frumoase«, dușmanii cei mai înverșunați ai tinerilor liberali ar fi tocmai colectivitatea, la ale cărei sentimente aŭ naivitatea să apeleze.

Lot

Din cale afară..

Nu cred să mai fie vre-un parlament—de Senat nu vorbim—care să aibă ședințe mai plictisitoare de cît actuala noastră Cameră. Durata ședințelor nu trece de cît rare orí peste 10 minute și toate rugăciunile președintelui Camerei, nu sînt în stare de a mai ațîța pe deputații liberali la lucru.

Se vede că agitația care a preocupat toate spiritele cînd cu demisiunea din minister a d-lui Fleva, a istovit întru atîta forțele nervoase a le reprezentanților națiunei, în cît actuala perioadă de *dolce far niente*, poate fi considerată ca un fel de reacțiune, la „munca supra-omenească" din zilele trecute.

In ședința de Joi aŭ fost propuse în sfîrșit cîte-va proiecte de legi, prin carí se cereaŭ cîte-va credite. Aceste proiecte aŭ fost votate cu repeziciunea—*liberală* cunoscută. Cînd însă în urma unor discuțiuni, ce s'aŭ iscat asupra cîtor-va proiecte de legi, ședința amenința să se prelungească peste termenul de o jumătate de ceas, d-nii deputați, văzînd că se pregătește un atac la libertatea lor individuală, că se face o încercare de a prelungi ziua de lucru, părăsiră Camera, așa în cît votul a trebuit să fie proclamat de nul și ședința să fie ridicată.

Aceasta-i o curată grevă a reprezentanților națiunei.

Neo.

SATIRA ZILEI

Epoca statuelor

Omul cimitirelor, am numit pe Scuza, va deveni în curînd șeful unui partid de statui.

In loc de oameni în carne și în abdomene, în loc de soldați unși cu cosmetic, dînsul va avea o legiune de busturi și de statui, care în marmoră, care în bronz, răspîndite pe la răspîntii și pe maidanuri.

Scuza este un om misterios obicinuit să cutreere cimitirele și să se inspire de la opera cioclilor. Dar de cînd Camera a hotărît să taie în marmoră și să îmbrace în frunză de viță pe toți răposații, Scuza își bate capul cum s'ar putea face și dînsul demn de o bucată de marmoră.

In ultimul moment aflăm că un celebru sculptor ar fi propus să-l reprezinte în forma lui Apollon, iar altul a fost de părere să-l reprezinte în genunchi și la picioarele lui Goluchovski.

In primul caz statua va fi așezată în dosul teatrului, iar în al doilea caz va fi pusă în strada Vămei.

Vax.

OCULTA

Monitorul Ocultei s'a hotărît în sfîrșit să pomenească și el de această misterioasă asociație, care îți aduce aminte de «cei 13» din romanul luĭ Balzac. «Voința Națională» se încearcă să demonstreze că Oculta nu există, că e invenție a opoziției care caută prin vorba asta comodă și «abracadabrantă» să-și acopere lipsa de idei.

La prima vedere s'ar părea curios ca tocmai organul Ocultei să se însărcineze a tăgădui existența ei. Obiceiul la noi e dinpotrivă, ca grupurile și partidele să-și exagereze forțele, să-și «facă reclamă». Dar caracteristica Ocultei e tocmai «modestia». Ca toate ființele cu adevărat superioare, ea disprețuește ambiția vulgară a popularităței, setea de glorie. Toate astea sînt bune pentru oamenii de toate zilele. «Oculta» se mulțumește cu «puterea reală», cedînd altora, unor «oameni de paie», aparența puterei. Ba modul acesta misterios de a lucra la umbră constitue chiar unul din elementele de putere ale «Ocultei».

Pe de altă parte însă, acest mod de a lucra constitue un pericol mare pentru țară. Nici o primejdie nu e mai gravă ca aceea care te amenință de la întuneric. Și de aceea datoria preseĭ opoziționiste este să demascheze «Oculta» pentru a o putea cît mai ușor dezarma.

Azi această asociație tainică de oameni fără scrupule, această bandă de exploatare a țărei, nu s'a manifestat încă de cît prin cîte-va intrigi murdare, prin cîte-va atentate lașe îndreptate contra D-lui Fleva. Asta însă nu e un motiv ca să o neglijăm. Mîine cînd elementele nedisciplinate vor fi îndepărtate, pot să reînvie iar vremurile odioase de acum 8 ani, cînd poftele Ocultei aŭ rupt zăgazurile legei și moralei, mîine poate reînvia iarăși era crimelor și a proceselor scandaloase.

Democrați, Oculta n'a murit.

Soc.

FARSA PARLAMENTARA

Camera.—Partidul liberal e pus astă-zi la o grea încercare; el începe să 'și țină unul din angajamentele luate în opoziție.

D. Cantacuzino, ministrul lui Carada la finanțe, depune proiectul pentru desființarea taxeĭ popăritului.

*

In urma retragerei D-lui Fleva din minister, președintele a dat ordin ca să se readucă bilele negre la biuroŭ.

Un deputat de la Teleorman comunică ministrului președinte o noutate cam jalnică. El îi spune: «D-le ministru, spiritele în Cameră sînt în așa stare, în cît în toată sesiunea aceasta votul ar trebui făcut pe față. La votul în secret se pot întîmpla multe surprinderi și se pot face multe victime».

*

Bietul matador de la domenii vrea să fie îndatoritor cu toată lumea, dar nu izbutește.

Bilele negre ale Camereĭ îi atîrnă pe cap întocmai ca și sabia lui Damocles, un individ care neapărat trebue să fi făcut parte din partida fanarioților.

Matadorul zîmbește simpatic ușierilor cu cari voește să se puie bine pentru ziua votului. Ușierii aŭ, în adevăr, o mare influență asupra urnelor, căci dînșii sînt însărcinați cu executarea strigătului: «D-nii deputați sînt rugați să poftească la ot!»

Stop.

Anatole France

Biografie.—Tatăl săŭ.—Operile sale.

Romancierul, criticul, poetul și istoricul Anatole France, a fost ales membru al Academiei Franceze, ceia ce înseamnă—pentru cei carí mai cred în minunile Academiei—că marele literat a ajuns la culmea carierei sale. Această carieră el n'o datorește de cît sie-și; prin propriele sale forțe, prin dragostea sa cea mare pentru tot ce-i frumos, a ajuns acolo unde se află astă-zi.

Biografie

Viața lui Anatole France, se găsește toată descrisă în cărțile sale. In afară de acestea, mai există puține fapte din viața noului academician, la cari ar avea și publicul un drept. Fiul unui librar, Anatole a crescut într'o mică prăvălioară de pe malul Senei, în mijlocul cărților noui și mai cu seamă vechi, cari eraŭ răspîndite în vrafuri împrejurul săŭ. Aci se născură și se dezvoltară în copil aspirațiunile sale și gustul săŭ. Vocațiunea sa se revelă din vreme și tatăl săŭ îl încurajă.

Tatăl săŭ

Tatăl săŭ era, după cum am mai spus, un simplu librar. De și în condițiuni umile de existență, el a fost un om superior. In «*Livre de mon ami*», Anatole France ne a dat o suggestivă descriere și caracterizare a tatălui săŭ precum și a cîtor-va ani din propria-i copilărie. Dedidînd unui prieten al săŭ cartea pomenită, noul academician îi zise:

„Vă încredințez că tot ce se referă în această carte la micul Nozière, formează o istorie exactă a copilăriei mele, sub rezerva că tatăl meŭ n'a fost medic ci librar pe cheul Voltaire și că lucrurile casnice eraŭ la noi mai sărăcăcioase și mai umile încă, de cît sînt la un mic medic din cartiere. Caracterul tatălui meŭ, este nu mai puțin conservat în acel al doctorului Nozière. Tatăl meŭ a devenit un om instruit, aproape savant pe la sfîrșitul vieței sale".

Iată niște date însemnate pentru istoricii viitorului. Ele formează de alt-mintrelea tot ceea ce ne poate ajuta de a recunoaște chipul dezvoltărei intelectuale a noului academician.

Operile sale

Anatole France poate fi studiat și recunoscut numai în cărțile sale. Ele demarcă, în ordinea cronologică a aparițiunei lor, etapele dezvoltărei sale. Opera sa este reprezentată prin vr'o două-zeci de volume, parte în versuri, parte în proză. O parte dintr'însele precum sînt: *Crima lui Silvestre Bonnard*, *Cartea amicului meŭ*, *Thaïs*, aŭ obținut un succes însemnat și aŭ atras autorului lor stima și admirațiunea versaților în literatură. In romanul propriŭ zis, Anatole France nu s'a încercat de cît o singură dată și anume în: *Lys rouge*. Dar aceasta nu-i una dintre lucrările sale cele mai bune. Pictor admirabil în părțile mărunte, noului academician îi lipsește acea putere care se cere pentru executarea unui fresco mare.

O operă importantă

Afară de cărțile sale, Anatole France a scris o sumedenie de articole de o însemnată importanță, asupra literaturei, cari pot fi considerate fie-care ca un capitol din istoria literelor franceze. O serie de articole referitoare la Ioana d'Arc și la oamenii și lucrurile din timpul acesteia, sînt ca un fel de preparațiune pentru o operă importantă asupra eroicei fecioare, operă de care noul academician se ocupă de mai mulți ani și pe care o clădește cu acea paciență și sîrguință, cu care adevărații artiști lucrează la operile lor de predilecție.

Acomodare

Noul academician este cunoscut ca un bun orator. Talentul săŭ 'i-a deschis ușile saloanelor celor mai de seamă și fiul micului librar a știut să se acomodeze așa de bine moravurilor și obiceiurilor ce domnesc într'aceste saloane, în cît s'a metamorfozat cu totul și ceea-ce 'i-a lipsit din rafinament în urma primei sale educațiuni, a cîștigat-o pînă la exces în contactul săŭ cu nobilele dame, cari fură pentru dînsul niște adevărate educatoare.

Fotoliul academic

Anatole France ocupă locul lui Lesseps, marele inginer al canalului Suez, așa în cît unul dintre scriitorii cei mai literari ai timpului nostru, va face elogiile unui academician care a fost ales fără a fi scris vre-o dată ceva și pentru niște cauze cu totul străine literaturei.

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Instantanee de la Palatul de Justiţie

Doamna care caută pe D-l Brătescu

Palatul de justiţie este locaşul în care zilnic mişună o anumită lume, unde vezĭ zilnic aceleaşĭ tipurĭ, unde auzĭ şi vezĭ pe aceiaşĭ avocaţĭ şi în care în fie-care zi priveştĭ repetîndu-se scenele şi comedia zileĭ trecute.

Una din figurile interesante ale *Palatuluĭ de justiţie* este şi *Doamna care caută pe Domnul Brătescŭ.*

Mică la statură, cu un mantil lung cafea cu lapte, şlampată la îmbrăcăminte şi cu o pălărie neglijată, în fie-care secţiune o vezĭ aferată. Intră şi se duce la banca avocaţilor, se uită pe sub bancă, le ia în revizie pe cele-l'alte deasupra şi de desubt şi foarte supărată şi încruntată caută pe Nea Iancu.

Printre grupele samsarilor mucalițĭ şi obraznicĭ trece repede cu capul în pămînt şi la vorbele lor puţin galante răspunde scuipînd, înjurînd şi ştergîndu-se pe haină.

Din cînd în cînd apare în tovărăşia unuĭ nenorocit copil. Scena devine penibilă atuncĭ. Trage de mînuţă pe biata creatură. Copilul se uită la lume; muma priveşte veşnic în pămînt şi îşĭ trage odrasla după sine, alergînd printre grupele de împricinaţĭ căutînd pe D. Brătescu. Nu vorbeşte cu nimenĭ, nu întreabă pe nimenĭ şi singurul om cu care stă la vorbă est numaĭ Nea Iancu. Il ia într'un colţ şi atuncĭ o conversaţie animată şi plină de gesturĭ se observă între clientă şi avocat.

— Uf! cînd oiŭ sfîrşi eŭ şi cu beleaua asta! oftează Nea Iancu, cînd scapă de buclucul clienteĭ care după ce l'a căutat pe sub băncĭ, la cele două bufeturĭ, în toate secţiunile, a pus în sfîrşit mîna pe jovialul avocat.

Şi fiind ca să sfîrşesc cu o anecdotă hazlie să spun una relativ la eroul dameĭ care îl persecuta la *Palatul de justiţie.*

Nea Iancu, bolnav se duce la un doctor.

— Aĭ idropezie, se pronunţă Esculapul nostru.

— Eĭ, naţi-o bună! Ce moft o fi şi asta.

— Apă în burtă, respunde medicul.

— Aşĭ.—Nu se poate.—Eŭ nu beaŭ aşa ceva.— Dar de, de unde maĭ ştiĭ, măĭ damblagiule, se rosteşte dupe un moment de hezitaţie fostul ajutor de primar... cine ştie... o fi pus imfamiĭ de cîrciumarĭ apă în vin!

Chiţibuş.

Botezul luĭ Boris

Ferdinand excomunicat. — Criză ministerială.

VIENA, 18 Ianuarie. — Prinţul Bulgarieĭ a sosit, venind din Roma.

VIENA, 18 Ianuarie.—După *Noua Presă Liberă* depeşile venite erĭ del a Sofia la Viena zic că prinţul Bulgarieĭ n'a avut succes pe lîngă Vatican; din contra, există convingerea că nu se va acorda indulgenţă, ba chiar că prinţul Ferdinand ar fi fost ameninţat cu excomunicarea.

Din această cauăz, deciziunile luate de prinţul pînă acuma, ar fi fost sdruncinate.

E cu putinţă să se formeze un minister Grekov-Petkov, pentru că D. Stoilow împărtăşeşte dorinţa unanimă a populaţieĭ, în ceea ce priveşte conversiunea apropiată a prinţuluĭ Boris.

D. Stoilow este ast-fel foarte angajat; pe cînd D. Grekov e de părere că conversiunea n'are de cît un interes secundar pentru Bulgaria, cît timp va domni prinţul actual şi că în mod eventual conversiunea s'ar putea amîna pînă la majoritatea prinţuluĭ Boris.

DIN TURCIA

Turcia şi Anglia. — Desminţirea ştirilor fanteziste.

CONSTANTINOPOL, 18 Ianuarie. — Se aşteaptă pe mîine publicatia privitoare la curtea superioară însărcinată să cercetezе toate conspiraţiunile revoluţionare.

Membriĭ acesteĭ comisiuuĭ vor fi: Said-paşa, procuror; D. Janko, grec, consilier de stat; D. Mursan, armean şi doĭ funcţionarĭ turcĭ aĭ justiţieĭ.

Circulă ştirea că Sultanul, răspunzînd scrisoareĭ Regineĭ Engltereĭ, a exprimat vechile sale simpatiĭ pentru majestatea sa britanică. A făcut cunoscute de asemenea părerile sale de răŭ în privinţa comentariilor nedrepte ale preseĭ carĭ aŭ provocat aţîţărĭ în spiritul musulmanilor.

A manifestat de asemenea speranţa că vechia amiciţie dintre cele două ţărĭ va fi întot-d'a-una menţinută.

Circulă ştirea că armeniĭ ruşĭ din Karadagh aŭ trecut graniţa şi aŭ provocat dezordine în vilayetul Wan. Eĭ ar fi atacat două fortăreţe.

PETERSBURG, 18 Ianuarie.—*Journal de St. Petersburg* scrie: Maĭ multe organe ale preseĭ străine aŭ răspîndit nişte ştirĭ cu totul fanteziste, făcute pentru a exercita surprinderea. E vorba cînd de un proiect de împărţire a imperiuluĭ otoman, cînd de o alianţă între Rusia şi Turcia. Maĭ este oare nevoie de a spune că toate aceste ştirĭ nu sînt bazate pe cel maĭ mic temeiŭ?

CRONICA

In colaboraţie

De unde se va vedea că Spanachide şi cu prietenul Bondreanu colaborează pe ziua de azĭ la cronica mea.

Spanachide şi-a pus pana luĭ măiastră în serviciul bătrînuluĭ organ *Romînul* şi declară cu D. de la Palisse:

„Războiul civil a fost tot-d'a-una o nenorocire şi prin el s'a distrus multe societăţĭ"!

Şi „trecînd de la societate la familie," Spanachide „observă că aceleaşĭ cauze daŭ aceleaşĭ rezultate".

Iar după ce pune Spanachide punct şi nisip de asupra, Bondreanu, ca să dovedească cum că în soluţiĭ nu remîne maĭ pe jos, bine-voieşte a colabora la rîndu-ĭ devenind cu următoarea scrisoare pe care ne-o adresează în dublu exemplar:

Domnule redactor

Va fi rezbel

„Zice un vecchiŭ filosof, fiind că sînt nevoit a da publicităţeĭ spre a se şti, că la etatea de 50 anĭ a trebuit să primesc religiunea protestantă, ca monoteismu pur ortodox, — un fel de neo-ortodoxism al meŭ, în fond, nu şi în formă; cum şi pentru că tocmaĭ la astă etate mă văd obligat a primi să fiŭ supus Austro-Maghiar, pentru motiv, că Sturdza-Catargi-Poni mĭ-aŭ furat peste 800.000 fr. aur în numărar şi miliarde de plăcerĭ morale, necesare mie şi ţăreĭ mele; ba chiar s'aŭ încercat maĭ de multe orĭ a mă ucide, ca în 4 Iuliŭ 1893 şi în 6 Iuliŭ 1894, fiind că aŭ aflat că eŭ mijlocesc căsătoria regeluĭ Serbieĭ, cu una dintre surorile Principeseĭ noastre Maria şi că făcusem aceleaşĭ demersurĭ şi pe lîngă Principele Bulgarieĭ de cît...

„Inţeleg să fie invidios P. Poni, feciorul luĭ dascălu Vasile de la biserica de lîngă Paşcanĭ, care s'a numit Christescu şi în urmă Posescu, dar nu înţeleg gelozia celor doĭ oamenĭ măriceĭ!!!

„Aste grave motive m'aŭ determinat a părăsi ţara mea, Romînia, pentru tot-d'a-una, căcĭ alt-fel mă pot exalta fiind că ştiŭ şi ceva medicină; numaĭ dacă guvernul romîn îmĭ va da baremĭ 150.000 francĭ daune, plus o pensie de 400—1000 francĭ lunar.

„In cazul contrar va fi, zic eŭ,

Rezbel".

V. Bondreanu-Athanasiŭ.

pentru conformitate.

Bao.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 18 Ianuarie 1896, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la	0°.767°5
Temperatura aeruluĭ C°	—2°0
Vîntul: slab de la SW.	
Starea ceruluĭ: puţin noros	
Temperatura maximă de erĭ	— 2°
„ minimă de astăzĭ	—10°
Temperatura la noĭ a variat între 4° şi	—19°

Timp foarte frumos, senin şi liniştit în toată ţara. Gerul se menţine pretutindenĭ; în Moldova de sus el este maĭ simţitor. Barometrul se menţine ridicat. De erĭ el s'a maĭ coborît şi maĭ ales în Muntenia. Erĭ ziua temperatura s'a ridicat maĭ mult; ea a crescut în toată ţara. La Constanţa, marea furioasă; la Severin şi Verciorova vînt tare.

Astă-zĭ timpul foarte frumos şi liniştit, ger; desgheţul a început la soare, barometrul se coboară încet.

Prinţul Boris

CONSTANTINOPOL, 18 Ianuarie. — Exarcul n'a plecat încă de la Sofia; aşteaptă invitaţie oficială.

SOFIA, 18 Ianuarie. — Cu ocazia aniversăreĭ naşteriĭ prinţuluĭ moştenitor Boris un Te-Deum solemn s'a celebrat la catedrală de către preşedintele sinoduluĭ, mitropolitu Monsenior Gregoriu.

Aŭ asistat la această solemnitate: principesa, corpul diplomatic, toţĭ miniştri şi ofiţeriĭ garnizoneĭ.

Apoĭ a fost recepţiune la palat.

Toate autorităţile eclesiastice, civile şi militare aŭ prezentat felicitările lor principeseĭ.

INFORMAŢIUNĬ

Colectiviştiĭ aŭ început a'şĭ arăta nemulţămirile în contra D-luĭ Sturdza. Eĭ recunosc că dacă astăzĭ s'ar maĭ face alte alegerĭ, opoziţia ar cîştiga multe locurĭ, căcĭ dacă la prima alegere liberaliĭ aŭ fost faţă cu greşelile guvernuluĭ trecut, de astăzĭ înainte se vor afla în faţa greşelilor liberalilor.

Mulţĭ dintre colectiviştĭ nutresc ideia că numaĭ formîndu-se un cabinet Stătescu, guvernul liberal va maĭ putea sta la putere.

Toate acestea sînt semne că în curînd colectivitatea întreagă se va declara în potriva D-luĭ Sturdza.

Voinţa Naţională, în numĕrul de la 16 Ianuarie, povesteşte un scandal întîmplat între doctoriĭ Neagoe şi Schachman, şi pretinde că acest din urmă ar fi tost provocatorul.

Organul liberal a fost indus în eroare. Doctorul Neagoe a provocat pe doctorul Schachman cu următoarele cuvinte insultătoare:—*Diagnoza pe care aĭ făcut'o D-ta era necinstită.*

Doctorul Schachman, lovit în demnitatea sa de om şi de medic, a rĕspuns doctoruluĭ Neagoe: — *Meriţĭ palme pentru aceste cuvinte.*

Orĭ ce om de inimă nu putea să rĕspunză obraznicelor vorbe ale doctoruluĭ Neagoe de cât cum a făcut'o doctorul Schachman.

In cât priveşte cauza amânăreĭ acestuĭ concurs, pentru obţinerea postuluĭ de medic-şef de serviciŭ la spitalul Colentina, *Voinţa Naţională*, ca organ oficios, ne-ar face o mare plăcere dacă ar cerceta acea cauză, şi aflând'o să o dee publicităţeĭ.

Consiliile judeţene din Muscel şi R.-Vîlcea sunt convocate în sesiune extraordinară, cel din Muscel pe ziua de 8 Februarie, iar cel din Vîlcea pe ziua de 26 Februarie.

D. Gogu Cantacuzino accelerează lucrările pentru votarea proiectuluĭ de lege prin care se dă dreptul Statuluĭ de a face împrumuturĭ de la casa de depunerĭ pînă la suma de 20 milioane. Proiectul a fost deja împărţit erĭ în Cameră, iar la începutul săptămîneĭ viitoare, e probabil că va deveni lege.

Ni se comunică din Fălticenĭ că atît în acel oraş cît şi prin maĭ multe comune din judeţul Suceava bîntue epidemia de influenţă şi că în unele părţĭ s'a manifestat în mod grav.

Cu privire la cele denunţate de noĭ contra căpitanuluĭ Dimancea, directorul şcoaleĭ de meseriĭ de pe lîngă arsenalul armateĭ, aflăm că faptul se mărgineşte la pedepsirea cu închisoare a elevilor Răulescu şi Fotescu, vinovaţĭ pentru faptul că aŭ furat maĭ multe efecte militare de la arsenal.

Conferinţele la Atheneŭ vor începe Duminică seara.

Membriĭ Atheneuluĭ se vor întruni astăzĭ pentru a stabili numărul conferinţelor ce se vor ţine în anul acesta.

Erĭ, Curtea de Apel a judecat apelul făcut de un oare care Leonescu, de profesie artist, în contra decisiuneĭ Comitetuluĭ Teatruluĭ Naţional din Bucureştĭ, care a refuzat a-ĭ da autorizaţia pentru reprezintarea insipideĭ piese „Brenningita", în capitală.

Curtea a respins apelul.

Aflăm cu părere de răŭ că D. Leo Leveque, profesor de limba franceză, a avut durerea de a pĭerde pe fiul săŭ Louis, care a încetat din viaţă la Paris.

Condoleanţele noastre întristateĭ familiĭ.

In şedinţa de erĭ a Senatuluĭ, D. Anghelescu a depus o propunere însoţită de o expunere de motive din iniţiativă parlamentară, prin care se cere abrogarea articolelor 4, 15, 16, 20, 24 şi 26 din legea poziţieĭ ofiţerilor din 1891 şi punerea în vigoare a legeĭ din 1887.

Alegerea colegiuluĭ I-iŭ de comună din Galaţĭ, în urma casăreĭ celeĭ precedente, se va face în ziua de 3 Februarie viitor.

Erĭ s'a împărţit la Cameră proiectul de lege pentru abrogarea legeĭ maximuluĭ, proiect după care comunele îşĭ vor stabili taxele după necesitate.

Zilele aceste tribunalul Ilfov, secţia I-a, a judecat procesul intentat de D. Colonel Tell, preşedintele cerculuĭ militar din Bucureştĭ, în contra Caseĭ de depunerĭ care a eliberat 82,000 leĭ luĭ Filostrat în schimbul unor cererĭ cu iscălitura colonelului.

In urma uneĭ chestiunĭ prealabile ridicate de către avocatul Caseĭ de depunerĭ, cum că Cercul militar nefiind o autoritate constituită D. colonel Tell nu putea intenta acţiune în numele tuturor membrilor carĭ compun Cercul, tribunalul a respins acţiunea.

E probabil că această deciziune va fi atacată în apel, afară numaĭ dacă Cercul militar nu se va decide a face Caseĭ de depunerĭ atîtea procese cîţĭ membriĭ sînt în acest Cerc.

In numărul de azĭ dăm la foiţa pag. II *„Săptămîna Literară", care, din cauza îmbulzeleĭ de materie, nu s'a putut publica în numărul de Joĭ.*

Urmarea foiţeĭ *Mortul din trăură* **cititoriĭ o vor găsi astă-zĭ în pag. IV.**

Italieniĭ în Africa

ROMA, 18 Ianuarie. — *Agenţia Stefani* află că batalionul Galliano a sosit astă-seară la Adagha-nus, venind din împrejurimile luĭ Hausen, de unde plecase de dimineaţă. —Aseară toată armata Şoană sosise în această localitate.

Generalul Baratieri s'a dus spre întîmpinarea locotenentuluĭ-colonel Gallaino pentru a-ĭ duce sentimentele de satisfacţie ale regeluĭ şi ale patrieĭ, pentru ofiţeriĭ şi soldaţiĭ albĭ şi negriĭ, carĭ aŭ fost de un devotament admirabilĭ.

Batalionul posedă armele, muniţiile şi bagagele sale; sub-şeful Makonen îl însoţeşte. In lagăr domneşte un entusiasm mare.

Trupele aŭ făcut onorurile militare batalionuluĭ Galliano.

ŞTIRI MARUNTE

• La 24 Ianuarie a. c. ora 2 p. m. va avea loc adunarea genrală a membrilor Societăţeĭ centrale agricole, pentru anul 1896.

La ordinea zileĭ: 1) Darea de seamă despre situaţia societăţeĭ pe 1895. 2) Alegerea censorilor pentru verificarea gestiuneĭ financiare pe 1895 şi 1896. 3) Votarea budgetuluĭ pe 1896. 4) Alegerea comitetuluĭ compus din 24 membri, conf. art. 29 din statute, şi

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 19 Ianuarie (31 Ianuarie) 1895

5% Renta r. p. .	101¼	Acţ. B. Agricole .	—
5% Renta am. .	100¼	Dacia-România . .	—
5% » (92—93)	99¼	Naţionala	—
5% » am. . .	99½	Patria	—
6% Obl. rur. . .	102	Construcţiĭ	—
Pensiunĭ	290	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc. .	96¼	Londra . .	25.43¾ 41½
5% » (1890) .	97	Paris . . .	100.85.70
5% Fonc. rur. .	92⅞	Viena . .	210¾ ¼
5% » urb. .	101	Berlin . .	124.40.25
5% » » . . .	89⅛	Belgia . .	99.8070
5% » » Iaşĭ	81¼	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt .	—	Avans. » v	6
Banca Naţ. . . .	—	» C. dep.	5½

5) Discuţiunea orĭ-căror propunerĭ venite din iniţiativa adunăreĭ generale.

Domniĭ membriĭ sînt cu inzistenţă rugaţĭ, să binevoiască a participa la această adunare.

• O interesantă descoperire archeologică s'a făcut zilele trecute în oraşul Cetatea Albă din Basarabia. Această descoperire constă în nişte catacombe şi statuĭ din timpurile romane. Membrul societăţeĭ archeologice din Basarabia, D. C. Stamate Ciurea, a trimis societăţeĭ archeologice romîne din Bucovina fotografiile obiectelor găsite.

•Societatea studenţilor în farmacie va ţine o şedinţă publică, Duminică 21 Ianuarie 1896, orele 2 p. m., în amfiteatrul laboratoruluĭ de chimie, din str. Scaunele.

La ordinea zileĭ: Conferinţa D-luĭ Aurel Scurtu, despre „Desvoltarea practică şi teoretică a farmacieĭ."

Alegerea unuĭ bibliotecar.

Votărĭ de membriĭ.

*Aflăm că în ziua de 27 Decembrie 1895, a avut loc, la Tîrgovişte, logodna D-şoareĭ Rebeca Blank cu D-nu Locot. N. Vasilescu.

Felicitările noastre tinerilor logodiţĭ.

Atentat anarhist

LISABONA, 18 Ianuarie. — Regele se întorcea aseară în trăsură, cînd un lucrător anarhist s'a pus să arunce cu petre asupra luĭ; — una din ele a atins pe aghiotantul săŭ, care a făcut să se aresteze agresorul, care s'a pus atuncea să strige „trăiască revoluţia socială!"

Regele a fost azĭ, obiectul unor numeroase manifestaţiunĭ de simpatie.

INTIMPLARI

Cantonier dispărut.—In ziua de 12 Decembrie o D-nă anume Schleidler a înştiinţat poliţia Capitaleĭ că bărbatul săŭ, care ocupa funcţiunea de şef al unuĭ canton la Mogoşoaia, a dispărut fără a se şti nimic de urma luĭ

S'aŭ făcut maĭ multe cercetărĭ pentru urmărirea soţuluĭ dispărut, dar toate fără rezultat.

Erĭ, din întîmplare, s'a găsit pe malul iazuluĭ Herăstrăŭ o pălărie care a fost recunoscută de D-na Schleidler că aparţinea bărbatuluĭ săŭ.

Cercetările continuă.

DIN PITEŞTI

(Corespondenţă particulară a ziaruluĭ *Adevĕrul*)

Procesul preotuluĭ Petculescu

Pr. Ion Petculescu din acest oraş, este dat în judecata Consistorieĭ, pentru motivul că ar fi insultat tagma călugărească. Numitul preot într'o întrunire publică 'şĭ-a permis a arăta drepturile preoţilor faţă de călugărĭ. Atît a trebuit călugărilor, ca toate săgeţile veninoase ale raseĭ negre să fie îndreptate contra acestuĭ demn preot.

La timp vă vom trimite toate amănuntele acestuĭ important proces, care este menit a face o mare senzaţie în lumea clericală.

Dimanciade

Vestitul Dimancea, nu se dă de loc învins.

După ce a gonit pe fostul prefect H Fundăţeanu, Dimancea-*Talweg* a stăruit la Bucureştĭ de i s'a dat un prefect după chip şi asemănare.

Noul prefect, Mihăiţă Manolescu, se aseamănă cu Dimancea ca două picăturĭ de apă. Abia venit în localitate, a găsit de cuviinţă a face numirĭ în administraţie

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

Săptămîna literară

Minciunile convenţiooale. *etc. de Max Nordau, tradus de D.* M. Caniann. Ouida IX,—Doamna Marchiză *şi alte nuvele, edit.* Samitca.

Mă întreb, ce va fi făcut renumele cărţeĭ luĭ Max Nordaŭ?!... Adevărat că autorul le spiritul, foarte interesant în detaliĭ, că are un stil franş, energic, sarcastic une-orĭ, o iubire fanatică pentru adevăr, observaţiĭ surprinzătoare, une-orĭ adîncĭ, o cultură generală întinsă, şi pe lîngă stilul francez, şi spiritul filozofic de generalizare caracteristic acestuĭ popor — dar ideile fundamentale ale cărţeĭ, nu sînt de loc nouĭ, de şi Nordau pare el însuşĭ aşa de uimit de descoperirea lor. Critica societăţeĭ în care trăim, şi a tuturor contrazicerilor eĭ, saŭ maĭ bine critica formelor sub carĭ se prezintă azĭ diferitele instituţiunĭ sociale, iată obiectul scriereĭ de care vorbim. Insă această critică a fost făcută, maĭ înaiate, mult maĭ adînc şi mult maĭ sistematic, de mariĭ cugetătorĭ socialiştĭ, de Marx, Engels, Kautzky, Deville şi toţĭ ceĭ-l'alţĭ. Asemănat cu aceştia, Nordau e superficial; în schimb are avantagiul că prezintă lucrurile sub o formă maĭ atrăgătoare—deja stilul e picant şi plin de tăgăduelĭ—şi că, nefiind înregimentat în nicĭ un partid revoluţionar, se bucură de maĭ multă încredere faţă de publicul burghez.

Max Nordau se apropie mult de socialiştĭ, nu numaĭ prin observaţiile pe carĭ le face asupra instituţiunilor sociale de azĭ, dar şi prin consideraţiile istorice pe carĭ le face asupra acestor instituţiunĭ; un singur pas îl desparte de concepţia materialistă a Istorieĭ, concepţie care ĭ-ar lămuri tot noianul de minciunĭ convenţionale, pe carĭ el le vede şi carĭ îl zăpăcesc aproape, concepţie care le-ar reduce pe acestea la nişte manifestărĭ exterioare ale principiuluĭ fundamental pe care se întemeiază societatea capitalistă. Cum de n'a făcut scriitorul german acest pas, cînd cea dintîiŭ carte de teorie socialistă trebuia să fi fost pentru dînsul o revelaţie?.... Inexplicabil.

Profanul se miră de simptomele patologice externe pe carĭ le observă la un om otrăvit. Medicul însă, care cunoaşte structura internă şi modul de funcţionare al corpuluĭ nostru, reduce aceste simptome multiple, la un singur fenomen fiziologic simplu, produs de substanţa otrăvitoare, şi în acelaşi timp înţelege cum acest fenomen simplu, dă naştere la rîndul săŭ, la alte fenomene carĭ se arată la exterior. Nordau stă faţă de teoreticianiĭ socialiştĭ ca profanul faţă de medic. El uită că minciunile convenţionale, pe de o parte sînt produsul exploatăriĭ neomenoase pe care se întemează societatea burgheză, iar pe de altă parte servesc să mascheze şi să menţie această exploatare, care e de sigur un răŭ mult maĭ mare de cît făţărnicia religioasă de pildă, a păturеĭ stăpînitoare. Dar să facem un scurt rezumat al cărţeĭ.

* * *

In primul capitol, care e maĭ interesant de cît toate cele-l'alte, autorul arată că pesimizmul e caracteristica arteĭ, ştiinţeĭ şi literatureĭ secoluluĭ al XIX-lea; toate şcolile literare din veacul nostru, cele maĭ idealiste şi cele maĭ realiste, de la romantizmul german pînă la naturalizmul francez, aŭ ca temelie nemulţumirea cu starea reală a societăţiĭ. Acest pesimizm are ca pricină contrastul dintre concepţia noastră teoretică despre viaţă şi starea reală a diferitelor instituţiunĭ sociale. In cele-l'alte capitole, intitulate *Minciuna religioasă, Minciuna monarchică, Minciuna politică, Minciuna economică, Minciuna matrimonială, Diferite minciunĭ mărunte,* Nordaŭ arată pe larg cum forma de azĭ a acestor instituţiunĭ nu se maĭ potriveşte cu ideile noastre despre societate, şi se miră că aceste forme sînt totu-şĭ respectate de maĭ toţĭ oameniĭ culţĭ, uitînd că aceştĭ oamenĭ culţĭ sînt clasa stăpînitoare, care trebue să fie făţarnică, dat fiind-că însă-şĭ existenţa eĭ are ca temelie o contrazicere. Nordau e adînc şi original cînd sustine că în viitor solidaritatea şi sociabilitatea oamenilor, înlocuind individualizmul modern, va face de prisos şi va înlocui acest sentiment. In schimb, e mult maĭ slab în partea pozitivă de cît în partea critică. Aşa, de pildă, la toate nedreptăţile economice de azĭ el nu găseşte altă soluţie de cît confiscarea moştenirilor de către Stat. Iară la chestia femeiască, soluţia luĭ este întreţinerea femeieĭ nemăritate de către Stat. Soluţiĭ copilăreştĭ carĭ arată că orĭ cît de pătrunzător ar fi cine-va, nu poate înţelege societatea de azĭ şi relele eĭ, fără acel minunat instrument care se chiamă concepţia materialistă a Istorieĭ!...

Cartea luĭ Max Nordau poate fi citită cu folos de către socialiştĭ, iar nesocialiştilor le-o recomandăm cu tot dinadinsul. Traducerea D-luĭ Caniann este exactă şi făcută înt'o limbă curat romînească.

*

Cele treĭ nuvele de Ouida sînt scrise în genul narativ, gen care are atîta farmec la Maupassant, gen aşa de rar astă-zĭ cînd toate romanele şi nuvelele se compun din descrierĭ de tablourĭ şi din analize psihologice. Insă stilul cu totul familiar şi prolix, ar scandaliza de sigur pe un Alphonse Daudet saŭ pe un Paul Bourget, ba chiar mă îndoiesc dacă aceştĭ stiliştĭ francezĭ ar vrea să primească drept artă, aventurile maĭ mult saŭ maĭ puţin nostim inventate, pe carĭ le povesteşte scriitoarea engleză. *Istoria unuĭ cap* este o povestire romantico-sentimentală, în care eroina e cu atît maĭ frumoasă, cu cît n'are conturur ĭhotărîte nicĭ ca figură şi nicĭ ca suflet; iar eroul este blazatul ticălos şi iresistibil, cu accese de sentimentalizm, deja de atîtea orĭ întrebuinţat şi maltratat de scriitoriĭ romanticĭ de toate neamurile. *Isprava luĭ sir Galahad* este ironizarea pornirilor romantice subiect tot aşa uzat. Păţania luĭ *Nae Peruzeanu* la Slănic seamănă de altfel aşa de mult cu păţania englezuluĭ la Constantinopol, în cît nu mă îndoiesc că Nicu Ganea s'a inspirat de la Ouida.

In schimb a treia nuvelă *Doamna Marchiză*, mi-a plăcut maĭ mult de cît cele-l'alte, ba chiar m'a interesat cu deosebire. Autoarea vrea să descrie galanteria, iubirea-amuzament, obicĭnuită la curtea regală din Franţa. Subiectul putea să servească în acelaş timp la o analiză psihologică adîncă, şi la un roman istoric de moravurĭ. Ouida a făcut dintr'însul o nuveletă drăguuţă, plină de farmec, care ne descrie numaĭ în fugă moravurile curţeĭ luĭ Ludovic al 14-lea.

Cele o mie şi una de etichete şi conveniențe de la curtea franceză, sînt o ilustraţie vivantă pentru următoarea anecdotă-teorie a luĭ Schopenhauer. Nişte aricĭ s'aŭ adunat odată să se încălzească, însă apropiindu-se mult uniĭ de alţiĭ aŭ început să se înghimpe. Depărtîndu-se iară, nu s'aŭ maĭ încălzit. In sfîrşit aŭ găsit o distanţă potrivită, în cît şi se încălzeaŭ şi nicĭ nu se înghimpaŭ. Ariciĭ sînt oameniĭ. ghimpiĭ patimele, iar distanţa potrivită—convenienţele.

Cît timp senioriĭ feudalĭ eraŭ independenţĭ, aproape egalĭ în putere cu regele, izolaţĭ, puteaŭ să'şĭ permită de a fi neciopliţĭ, brutalĭ, cu patimĭ neînfrînate. Indată însă ce aŭ fost învinşĭ şi siliţĭ să vie la curte, unde trăiaŭ cu toţiĭ din liberalitatea regeluĭ, aŭ trebuit să invente o mulţime de conveniențe, pentru ca să poată trăi la un loc, pentru ca să se jignească cît maĭ puţin.

Intr'o ast-fel de societate, dragostea-patimă era exclusă ca orĭ-ce patimă, şi înlocuită cu dragostea-amuzament, *l'amour goût* cum zic Franceziĭ.

Pentru a face însă să reiasă şi maĭ mult frivolitatea D-neĭ Marchize de la Rivière, Ouida pune pe abatele Gaston de Launay — un preot venit din provincie la curte, naiv, cast şi foarte credincios — să se îndrăgostească nebun de dînsa. După cît-va timp abatele, desnădăjduit că marchiza nu-'l maĭ iubeşte, pe cînd el crezuse că-ĭ va fi vecinic credincioasă, se omoară sub balco-

numaĭ după porunca luĭ Dimancea și în contra vederilor membrilor partiduluĭ liberal. Așa, a numit în postul de comandant al sergenților, un vestit agent electoral al luĭ Dimancea, un fost preucpeț și giambaș, pe Andreĭ P. Mionea. Această numire a revoltat întreg orașul. Toțĭ își zic: «Dacă cu Mionea a început prefectul, ce credețĭ că va urma?» Numaĭ la nesărîmbe ne putem aștepta de la un prefect care ascultă de Dimancea, iar nu cum făcea D. Fundățeanu, care nu voia să știe de matrapazlîcurile luĭ Dimancea.

— Dimancea jubilează în urma demisiuneĭ D-luĭ Fleva. Are și dreptate onorabilul, căcĭ D. Fleva nu'ĭ da voie să fabrice *apă de aur*.

De la comună

Consiliul comunal în ziua de 12 cor. s'a constituit, alegîndu-se primar D. Mateĭ Botescu; iar adjutor de primar a fost numit *incorporatul* voiagior politic, Iorgu Cazan, care a dezertat de la liberalĭ în 1892, fiind că conservatoriĭ i-aŭ întins traista cu grăunțe și bĭetul om, învățat la iesle, a trecut la guvern.

Iată cine reprezintă partidul liberal în comună!

Asmodeus.

EDITIA III

Ultime Informațiunĭ

Colectivitatea a rămas păcălită cu comitetul electoral constituit înainte de alegerĭ. Acest comitet compus atuncĭ din toate nuanțele partiduluĭ nu reprezintă în majoritate nuanța ocultei, așa că zilele acestea a rezervat partiduluĭ Băncei Naționale o surprindere.

Discutîndu-se care să fie candidatul partiduluĭ la alegerea colegiuluĭ al 2-lea pentru deputațĭ din Ilfov, s'a propus maĭ întîiŭ D. Gr. Alexandrescu pĭelarul și maĭ pe urmă D. Manolache Culoglu; dar ambiĭ n'aŭ fost agreațĭ. In urmă a fost susținută candidatura D-luĭ C. Dimitrescu-Iașĭ, însă ivindu-se și candidatura D-luĭ Vintilă Rosetti s'a procedat la vot. D. Rosetti a întrunit 15 voturĭ și D. Dimitrescu 13. Ast-fel, în potriva dorințeĭ colectivitățeĭ, partidul liberal va trebui să susție candidatura D-luĭ Rosetti.

*

La colegiul senatorial din Tecucĭ nu va maĭ candida D. C. Dimitrescu-Iașĭ, ci D. Nicolae Ionescu.

D. Dimitrescu ne maĭ voind să fie ales senator, a cedat în special pentru D. Ionescu.

*

In alegerile parțiale carĭ se vor face zilele aeestea prin țară, oculta va fi bătută pe toată linia. La București va fi ales D. Vasile Cogălniceanu, la Tecucĭ D. Nicolae Ionescu, toțĭ liberalĭ independențĭ, iar la Prahova reușita D-luĭ Gheorghe Cantacuzino, conservator, este cu totul sigură.

Ast-fel, oculta n'a putut impune nicăierĭ un candidat al eĭ.

Astăzĭ, la Băneasa, s'aŭ întîlnit pe teren D. advocat C. Mille și D. Al. Ionescu de la *Lumea Nouă*.

D. Al. Ionescu, simțindu-se ofensat de o notiță apărută în *Adevărul*, a trimis martorĭ pe D-niĭ C. Anghel, advocat, și Anton Bacalbașa, cerînd satisfacție. D. Mille luînd răspunderea, a constituit martorĭ pe D-niĭ Const. Bacalbașa și Saita, advocat, iar întîlnirea s'a fixat pentru astăzĭ Vinerĭ la ora 9. Arma aleasă a fost spada.

Intîlnirea s'a făcut la fabrica de spirt a D-luĭ Andreĭ Popovicĭ.

Lupta a durat 35 de minute și la a 5-a repriză D. Mille a fost înțepat la mînă.

Condiția fiind ca lupta să înceteze la primul sînge, martoriĭ de comun acord aŭ pus capăt lupteĭ.

Maĭ multor suplinitorĭ aĭ diferitelor Judecătoriĭ de pace nu li s'aŭ plătit nicĭ pînă azĭ diurnele și transportul ce de maĭ multă vreme li se cuvine după lege.

Atragem atenția d-luĭ ministru al justițieĭ.

Un oare-care Constantin Mihalea, din R.-Sărat, condamnat acum opt anĭ de către Curtea cu jurațĭ din acea localitate la 6 anĭ închisoare, pentru crimă de omor, reușind să evadeze după puțin timp, a putut să rămîie pînă acum ne descoperit, intrînd în serviciul unuĭ arendaș din Țăndăreĭ.

Zilele trecute însă, bătîndu-șĭ temeea, fiul săŭ, militar, ca să se răzbune în contra părinteluĭ săŭ, s'a dus imediat la primărie denunțîndu-l ca evadat din arest.

In urma acestuĭ denunț, C. Mihalea a fost imediat arestat și înaintat autoritățilir în drept.

Prin Monitorul Oficial *de azĭ aŭ apărut decretele prin carĭ D. Gr. I Ghika, ministru plenipotențiar al Romînieĭ la Berlin, a fost transferat în aceeașĭ calitate la Paris; iar Al. Beldiman, actual secretar general al ministeruluĭ de externe, a fost numit ministru plenipotențiar la Berlin, în locul D-luĭ Gr. Ghika.*

Poliția de siguranță din Paris, a repetat zilele acestea o circulară către toate serviciele de siguranță din lume, relativă la urmărirea unuĭ oare-care Henry Garnier, care acum cîte-va lunĭ, în complicitate cu alțiĭ, a săvîrșit o escrocherie din cele maĭ îndrăsnețe, înșelînd pe maĭ multe case de bancă din Paris, Madrid, Londra și alte orașe, cu o sumă care se ridică la două milioane.

Prin această circulară se oferă o recompensă de 15.000 leĭ aceluia care va putea prinde pe numitul escroc.

Consiliile județene din Vlașca și Ilfov aŭ fost convocate în sesiune extra-ordinară pe ziua de 11 Februarie.

D. Al. Ghyka, directorul prefectureĭ de Ilfov, 'și-a dat demisia din acest post.

D sa va fi numit în curînd în corpul diplomatic.

Trenul fulger a sosit aseară în Capitală cu o întîrziere de 45 minute, provenită din cauza unuĭ mic accident întîmplat pe linie.

Secțiile Senatuluĭ aŭ admis fără modificărĭ proiectul de lege pentru soldele ofițerilor. In curînd acest proiect va veni în discuția generală.

Aseară a avut loc la palat o serată dansantă la care aŭ luat parte 196 doamne, 205 civilĭ și 112 ofițerĭ.

Petrecerea a durat pînă aproape de orele 3 dimineața.

Secțiunea anunciurilor murale din sala noastră de depeșĭ se populează aproape zilnic cu reclamele celor maĭ cunoscute firme din Capitală.

Așa, bună oară, afară de casele enumerate, maĭ figurează cu un frumos anunciŭ casa Miron Velescu, care reprezintă cele maĭ marĭ fabricĭ de mașinĭ agricole, etc.

De asemenea, D. Dimitrie Hagi Tudoraky, pe lîngă un anunciŭ, a maĭ expus 3 tablourĭ, reprezintînd fabrica D-sale de cărămidă, una din cele maĭ marĭ și sistematice din Romînia.

Ni se denunță că administrația comunală din Faraoanĭ, jud. Bacăŭ, tolerează ședérea în comună a unuĭ străin, anume Ștefan Missir, care se ocupă și cu debitarea băuturilor spirtoase, exploatînd pe țăranĭ în chipul cel maĭ neomenos.

Proiectul de lege pentru înaintarea în armată a stîrnit o adevărată furtună de ne mulțumirĭ printre militarĭ.

Un articol din această lege specifică pentru căpitanĭ că, în cazul cînd după 25 de anĭ de serviciŭ militar, nu vor putea fi avansațĭ la un grad superior, vor fi pușĭ în retragere din oficiŭ.

nul eĭ; iar dînsa aflînd această veste îngrozitoare, „se cutremură, plînse, îșĭ ascunse ochiĭ strălucitorĭ cu batista-ĭ brodată, chemă pe negrul Azor și-ĭ porunci să aducă flacoanele cu apă parfumată, îșĭ spălă ochiĭ, și-ĭ îndreptă orbitor de luminoșĭ, către Saint-Elix, și-'șĭ amestecă ciocolata și întrebă de noutățĭ. *On peut être emue aux larmes et aimer le chocolat*, gîndea Doamna marchiză ca și prietena sa Montespan".

Stilul *enjoué* al aceste nuvele se potrivește foarte bine cu subiectul.

***

Nu prea aŭ gust literar tineriĭ noștriĭ scriitorĭ. D. Radu Rosetti, traduce în versurĭ *Steaua* luĭ Richepin, iar D. Trajan Demetrescu, comite aceeașĭ copilărie cu *Lăutarul din Cremona* și *Pater* de François Coppé. Nu-ĭ vorbă, cea dintîiŭ, din operile citate ale luĭ Coppe, este o fantazie dramatică plină de delicatețĭ, de sentiment, dar orĭ și cum, nu plătește osteneala traducereĭ în versurĭ. Se putea găsi și ceva maĭ bun în proză, vre-o dramă a luĭ Alexandru Dumas fils, a luĭ Daudet, saŭ a fraților Goncourt. *La fille Elisa* a acestora din urmă, pe care am văzut-o jucată de Antoine, este una din cele maĭ emoționante drame sociale, pe carĭ le posedă literatura franceză.

Hassan.

Consiliul comunal din Curtea de Argeș a ales primar pe D. V. Ioanin, iar ajutor pe D. I. Vîlsănescu.

Mîine se va ține un consiliŭ de miniștri în care se va hotărî numirea prefecților de Brăila, Pitești, R.-Sărat și Constanța.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 18 Ianuarie. — După niște informațiunĭ sigure ale *Gazeteĭ de Woss*, știrea în privința retrageri apropiate a D-luĭ de Boetticher este neîntemeiată.

MUNICH, 18 Ianuarie. — Se desminte știrea în privința retrageri baronuluĭ de Grailsheim, președintele consiliuluĭ.

VIENA, 18 Ianuarie.— „Corespondența Politic." taxează de născocire zadarnică știrea dată de o oare-care presă asupra unuĭ pretins proiect de modificare a ordineĭ de succesiune la tronul Austro-Ungarieĭ și inzistă din noŭ asupra vanitățeĭ desăvîrșite a acestor combinațiunĭ. Zisul ziar relevează încă necuviința ce există de a zice că ministrul afacerilor străine ar fi schimbat o corespondență în această privință cu misiunile autro-ungare din străinătate.

PARIS, 18 Ianuarie.—Consiliul de miniștri s'a ocupat de bugetul pe 1896 în care se află impozitul asupra venituluĭ care va înlocui impositul mobiliar și acela asupra porților și ferestrelor.

Noul imposit asupra venituluĭ va trebui să dea 150,000,000 fr. și se va fixa de la 1 la 5 la sută după venitul contribuabililor. Veniturile maĭ micĭ de cît 2800 de francĭ vor fi scutite de imposit.

DARMSTADT, 18 Ianuarie. — Marele duce de Hessa va pleca la Osborne pentru a azista la înmormîntarea prințuluĭ de Battemberg.

FUNCHAL, 18 Ianuarie. — Incrucișătorul englez *Blonde* a sosit cu corpul prințuluĭ de Battenberg.

BERLIN, 18 Ianuarie.—Reichstagul a discutat bugetul ministeruluĭ de interne și a adoptat capitolul privitor la autoritățile însărcinate cu anchetele asupra accidentelor maritime. D. de Boetticher a declarat că guvernul a elaborat deja un proiect de reorganizare a regulamentelor maritime.

In timpul desbatereĭ, maĭ mulțĭ oratorĭ aŭ respins acuzările aduse în contra luĭ *Norddeutscher Lloyd* și aŭ relevat atitudinea corectă a autorităților germane în timpul naufragiuluĭ *Elba*.

BUDAPESTA, 18 Ianuarie. — Camera a adoptat după o discuție de maĭ multe zile, și aproape în unanimitate, propunerea Gaky, primită de guvern, și care zice că, nicĭ funcționariĭ publicĭ, nicĭ deputațiĭ nu pot să obțină concesiunĭ pentru drumurile de fier locale.

Propunerea Bartha, de a numi o comisiune însărcinată să examineze toate cazurile de incompatibilitate și alte propunerĭ privitoare la același obiect, combătută de guvern, a fost respinse.

Viena, 18 Ianuarie.—Prințul Bulgarieĭ a plecat în timpul seriĭ la Sofia.

Corespondența Politică declară de născocire curată toate știrile date de ziarele în privința uneĭ schimbărĭ în ordinea de succesiune la tronul Austro-Ungarieĭ

Dezbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 18 Ianuarie 1896

D. *Epurescu* cere urgența pentru proiectul de lege relativ la desființarea taxeĭ popărituluĭ.

Se votează proiectele de lege pentru aprobarea creditelor suplimentare asupra exercițiuluĭ anilor budgetarĭ 1894-95-96.

D. *N. Constantinescu* crede că cererile județelor și ale comunelor trebue că aibă prioritatea, față de stat, la casa de depunerĭ.

D. *Cantacuzino*, ministru de finanțe. Casa de depunerĭ dispune în anul acesta de un stoc metalic de 20 milioane leĭ.

D. *Sachelarie* depune amendament în sensul, ca cererile făcute caseĭ de depunerĭ de către județe și comune, să aibă prioritatea față de cererile făcute de stat.

D. *G. Cantacuzino* spune că statul nu va uza numaĭ de cît de dreptul ce-ĭ s'ar acorda de proiectul de față.

Se pune la vot luarea în considerație a proiectuluĭ și se primește.

D. *Pană Buiescu* vorbește contra amendamentuluĭ D-luĭ Sachelerie.

Pus la vot, amendamentul este respins.

Se pune la vot proiectul de lege pentru modificarea art. 7 din legea pentru organizarea caseĭ de depunerĭ și se primește cu 77 voturĭ contra a 3.

D. *Al. Lupașcu* citește un proiect de lege prin care casa de depunerĭ este autorizată de a vărsa tezauruluĭ public suma de un milion și jumătate din excedentul eĭ, iar restul va fi întrebuințat pentru repararea localuluĭ caseĭ.

Se pune la vot acest proiect și se declară nul.

D. *Ioan Brătianu* dă citire proectuluĭ de lege pentru modificarea art. 7 din legea de organizare a caseĭ de depunerĭ, în sensul ca statul să poată lua 20 de milioane leĭ împrumut de la această casă, în loc de zece milioane ca pînă acum.

Camera ne maĭ fiind în număr, ședința se ridică la ora 3 și 10 minute.

Ședința de la 19 Ianuarie 1896

Ședința se deschide la orele unu și patruzecĭ de minute, sub președinția D-luĭ P. S. Aurelian.

Prezențĭ 93 Domnĭ deputațĭ.

Banĭ asvîrlițĭ în vînt 2325 leĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

D. *Naum Mărculescu* propune un proiect de lege iscălit de maĭ mulțĭ deputațĭ, prin care se cere construirea uneĭ căĭ ferate, care să lege Podgoria cu Nicoreștiĭ cu rețeaua principală.

SENATUL

Urmarea ședințeĭ de la 18 Ianuarie 1896

Motivarea expunerilor de motive constitue un adevărat rechizitoriu la adresa D-luĭ general Lahovari, pe timpul cît a fost ministru.

D. *V. A. Urechiă* cere maĭ multe acte și statisticĭ a locuitorilor de peste Dunăre, pentru a desvolta o interpelare, care a maĭ fost anunțată și guvernuluĭ trecut, în ceea ce privește ca și Romîniĭ de peste Dunăre trebue să se bucure de aceleașĭ drepturĭ politice ca și Romîniĭ din Romînia liberă.

D. *Leonescu* propune a se da o pensie de 300 leĭ d-neĭ Calcantraur, soția decedatuluĭ Calcantraur, fost deputat și senator în maĭ multe legislațiunĭ.

La orele 2 și 45 minute senatoriĭ trec în secțiunĭ.

Ședința de la 19 Ianuarie 1896

Se deschide ședința la orele 2 sub președinția D-luĭ D. Ghica.

Prezențĭ 88 D-niĭ senatorĭ.

Se votează cîte-va indigenate după care apoĭ senatul trece în secțiunĭ.

SPECTACOLE

TEATRUL NAȚIONAL.—La 20, 22, 24 și 26 Ianuarie, reprezentațiunĭ extraordinare cu concursul D-neĭ Gemma Bellincioni și a D-lor Emil Engel, tenor și Ludvig Strakosch, bariton.

—Vinerĭ 19 Ianuarie, pentru întîia oară, *Pescuitoriĭ de mărgăritare*, operă în 3 acte și un tabloŭ de Cormon și M. Carré; muzica de D. Th. Ionescu.

— Duminică 21 Ianuarie 1896, pentru a treia oară *Moștenitoriĭ*, comedie și *La 30 de anĭ*, tot comedia de M. Polizu-Micșunești.

SALA HUGO. — *Societatea Viitorul*, a funcționarilor comercialĭ va da un mare bal deschis Vinerĭ 19 Ianuarie 1896; la ora 2 va avea loc un mare cotilion, sub conducerea unuĭ profesor de dans; marĭ surprize.

CAFE NAȚIONALĂ. — In fie-care seară concert muzical sub conducerea D-nuluĭ Rubinstein. **Bere de Bragadiru cu paharul și diferite mezelurĭ cu prețurĭ moderate.**

Intrarea liberă.

SALA ATHENEULUI. — Sîmbătă 27 Ianuarie la 8 ½ ore seara, *Societatea pentru cultura profesională a femeieĭ*, va da o representațiune în beneficiul săŭ, cu concursul maĭ multor artiștĭ, carĭ vor juca frumoasa comedie a luĭ Vict. Sardou *Gărgăuniĭ bărbaților*. (Les papillons).

— SALA BAILOR EFORIEI. Societatea „Propășirea" a lucrătoarelor din Romînia, secția București, va da Vinerĭ 19 Ianuarie un *mare bal deschis* cu tombolă, în folosul școaleĭ de adulțĭ.

Marĭ surprize.

MUZEU BRAUN. — S'a deschis pe Bulevard, în fața Cișmigiuluĭ, lîngă Imprimeria Statuluĭ, cel maĭ mare și renumit Muzeŭ Istoric, Mecanic. Automatic al luĭ *Eduard Braun*. Muzeul istoric se compune din peste 200 grupe din cele maĭ interesante, cu totul noĭ, nevăzute pînă acum, petrecute secolul al XIX-lea.

1. *Noutate sosită de curînd* „**La belle Helène**", emoasa americană tatuată pe al căruĭ corp sînt updete 500 tatovarĭ expresive foarte interesante.

Nocturna Opressio, o figură de o frumusețe rară ca execuțiune de artă

Explicația se poate vedea în catalogul muzeuluĭ.

Muzeul este bine încălzit și iluminat prin 150 becurĭ și se află deschis în toate zilele de la dim. pînă la 11 seara.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

33

MORTUL
DIN
TRĂSURĂ

XVI.

Fără urmeĭ

— Olivier Whyte, zise Olivier Whyte! Avea obiceiul să meargă pe acolo?

Kilsip se îndoi pe scaun ca o pisică, și întinzînd capul înainte, se uită la Calton cu ochiĭ luĭ profunzĭ.

— Ascultă, Domnule, zise cu voacea sa înceată și sforăitoare, sînt multe lucrurĭ, în afacerea aceasta, carĭ se par obscure; și, de fapt, cu cît înaintăm cu atît pare maĭ încurcată.

M'am dus azĭ dimineață la bătrîna Guttersnipe și mi-a mărturisit că Whyte fusese de maĭ multe orĭ pe la «regina», cînd era bolnavă, și părea că o cunoaște foarte bine.

— Dar cine să fi fost femeia aceia pe care o numiaŭ «regina»? S'ar putea spune că ea e pricina în toată această afacere.

La tot pasul dăm peste dînsa.

— Nu știŭ nimic despre dînsa, ca să zic așa, de cît că era femeie frumoasă, de vr'o patru zecĭ de anĭ, care, acum cîte-va lunĭ plecînd din Anglia, s'a dus la Sydney de unde a venit apoĭ la Melbourne.

Cum a făcut cunoștință cu bătrîna Guttersnipe, n'am putut afla încă. Am încercat s'o fac pe babă să vorbească, dar și-a ținut pliscul închis.

Părerea mea e că știe multe despre femeia răposată, dar nu-ĭ dă mîna să mărturisească.

— Ce să-ĭ fi spus oare luĭ Fitzgerald femeia aceea ca să-l facă să se poarte așa de copilărește? O străină care sosește din Anglia și moare'n Melbourne într'o văgăună, nu poate ști nimica despre D-na Frettby.

— Numaĭ dacă cum-va D-ra Frettby nu era căsătorită în secret cu Whyte, sugeră Kilsip, și „regina" aflase.

— Peste putință! răspunse Calton cu vioiciune. Cugetă un minut. Ea îl ura și iubește pe Fitzgerald. Maĭ mult. De ce s'ar fi măritat în secret și ar fi luat de confidentă pe o femeie dintr'unul din cele maĭ ticăloase cuartiere din Melbourne?

Intr'o vreme tatăl eĭ dorea ca ea să se mărite cu Whyte, dar se împotrivi așa în cît consimți la urmă ca să se logodească cu Fitzgerald.

— Dar Whyte?

— Oh! a avut o explicație teribilă cu D. Frettby și a plecat din casă ca un furios.

A fost asasinat chiar în noaptea aceea ca să i se poată lua niște hîrtiĭ pe carĭ le avea la dînsul.

— Asta-ĭ părerea luĭ Gorby, zise Kilsip cu dispreț.

— E și părerea mea, răspunse Calton. Whyte avea niște hîrtiĭ importante pe carĭ le purta vecinic la el. Femeia care se afla pe moarte a înștiințat pe Fitzgerald despre lucrul acesta, după cum îmĭ dovedește o mărturisire ce i-a scăpat fără să vrea.

Kilsip părea încurcat.

— Trebue să mărturisesc că nu maĭ pricep nimic, dar nimic. Pentru mine e o adevărată enigmă, zise în sfîrșit; dar dacă D. Fitzgerald ar consimți să vorbească, s'ar descoperi tot.

— Chiar și autorul asasinatuluĭ?

— Poate că nu; dar s'ar afla cel puțin mobilul crimeĭ.

— Mi se pare că aĭ dreptate, răspunse Calton gînditor, pe cînd detectivul sculîndu-se, își punea pălăria pe cap, dar e inutil să contăm pe asta.

Fitzgerald, pentru un motiv saŭ altul, s'a hotărît să nu destăinuiască nimic; așa că singura noastră speranță de a-l scăpa e să găsim pe fata aceea.

— Dacă se maĭ află în Australia poțĭ fi sigur că o vom găsi. Australia nu-ĭ așa de populată.

Dacă Sal Rawlins era în Australia trebue să fi fost ascunsă bine, căcĭ, cu toate cercetările, n'a fost cu putință să o găsească.

Trăia încă? Murise? In tot cazul părea că dispăruse în fundul pămîntuluĭ.

Singura urmă ce lăsase era într'o maghernită din Sydney, unde trăise cu un chinez pe care-l părăsise în urmă; iar de atuncĭ n'o maĭ văzuse nimenĭ și nicĭ nu se maĭ auzise de dînsa.

S'aŭ inserat avertismente prin toate ziarele din Australia și Noua-Zelandă, oferindu-se o sumă importantă aceluĭ ce o va descoperi.

Totul rămase fără rezultat.

Neștiind să citească, evident că nu aflase cum că era căutată, și, după cum presupunea Calton, dacă își schimbase numele, nimenĭ nu-ĭ putea spune așa ceva, de cît doar prin întîmplare.

Nu maĭ rămăsese altă speranță de cît aceea, foarte improbabilă, a întoarcereĭ pe neașteptate a Saleĭ.

Dacă s'ar fi întors la Melbourne din propria-ĭ pornire, negreșit că s'ar fi dus la bunică sa, de oare ce n'avea nicĭ un motiv ca să fugă de ea.

In consecință Kilsip, puse să se supravegheze casa și ziua și noaptea, ceea ce indignă strașnic pe D-na Rawlins, care, ca o adevărată englezoaică orgolioasă, nu admitea acest sistem de spionagiŭ.

— Lovi-l'ar boala! mormăia, sorbindu-și rachiul, către o căzătură bătrînă, sbîrcită și oribilă ca și dînsa — de ce n'ar sta el acasă și m'ar lăsa pe mine liniștită în căsuța mea sărăcăcioasă, în loc să tot stea p'acĭ spionînd și plictisind lumea? Cu un dobitoc ca ăsta care-țĭ stă mereŭ în spate maĭ poțĭ ca să-țĭ cîștigĭ traiul și să te îmbețĭ în tihnă? Dracu să-l ia!

— Și ce vrea? întrebă prietena, frecîndu-șĭ picioarele-ĭ bătrîne și slabe.

— Vrea... vrea — să fie el al draculuĭ! — să-ĭ taĭ gîtul și așa o să se isprăvească, într'o noapte s'aŭ alta, cînd o maĭ veni p'acĭ ca să cerce să afle ce s'a făcut nepoată-mea care și-a luat lumea'n cap; trăsni-o-ar Dumnezeŭ!

De cît știŭ eŭ ceva ce nu știe el, dobitocul!

Pufni de rîs, iar prietena, profitînd de acest discurs cam lung bău picătura de rachiŭ ce maĭ rămăsese în fundul paharuluĭ. Bătrîna Gutternisp, cum băgă de seamă înșfacă de păr pe nenorocita ființă și cu toate țipetele eĭ sfășietoare o dădu cu capul de pereți.

— Mă duc să chem poliția! urla bătrîna fugînd cît o țineaŭ picioarele-ĭ bătrîne — o să vezĭ dacă n'oĭ face-o!

— Cheamă pe cine vreĭ, răspunse scorpia cu o supremă nepăsare, umplîndu-șĭ din noŭ paharul. Aĭ venit acĭ numaĭ ca să-mĭ beĭ rachiul, bestie murdară ce eștĭ! Am să-țĭ taĭ gîtul și să-țĭ arunc stîrvul în gunoĭ.

Calton, în timpul acesta văzuse de maĭ multe orĭ pe Brian și întrebuințase toate argumentele ca să-l decidă să vorbească. Brian se încăpățîna să nu mărturisească nimic, mulțămindu-se să răspundă:

— I-aș sfășia inima!

Mărturisi totuși, după nenumărate întrebărĭ, că în adevăr fusese la bătrîna Guttersnipe în noaptea omoruluĭ.

(Va urma).

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Întreg. Băncei Naționale